

Ferdinand, Rege al României (1865–1927)

Regele României în intervalul 1914-1927, sub a cărui administrație s-au concretizat atât scopul geopolitic fundamental al statului român, unirea tuturor teritoriilor, cât și unele dintre cele mai importante reforme economice și politice (agrară și electorală), esențiale în cadrul procesului de modernizare și dezvoltare a societății românești.

Născut pe 24 august 1865 la Sigmaringen, Ferdinand, viitorul Rege al României a beneficiat de o educație clasică, cu un accent pe sentimentul datoriei. Ca și alți membrii ai familiei sale a urmat o carieră militară, fiind instruit la Școala de Război de la Kassel și în regimentele de gardă de la Potsdam. Poliglot, posedând cunoștințe de nivel academic în domeniul botanicii, Ferdinand devine urmașul la tron al regelui Carol I, după renunțarea fratelui său mai mare la drepturile successorale pentru tronul României.

Ferdinand vine în România în 1889, iar în 1892 se căsătorește cu prințesa Maria de Edinburgh, nepoata reginei Victoria a Marii Britanii. Din 1914 devine rege, iar cei 13 ani de domnie sunt caracterizați de succesiunea unor evenimente deosebit de importante în plan național și european. Primul Război Mondial și intrarea României în război alături de Antanta îl pun pe rege în fața unei probleme de conștiință: deși filogerman prin naștere și educație, acesta acționează ca un rege constituțional susținând interesele statului român, gest echivalent cu trădarea din perspectiva autorităților imperiale germane.

Fig. 1 - Regele Ferdinand

În contextul dificil al războiului, regele și regina Maria s-au implicat în susținerea morală și mobilizarea soldaților români prin vizite pe front și în spitalele de campanie. În primăvara anului 1917, Ferdinand a promis justificata acordare de terenuri țăranilor, într-un discurs ținut la Răcăciuni (Bacău) în fața soldaților Armatei a II-a, promisiune respectată ulterior: *Vi se va da pământ. Eu, regele vostru, voi fi întâiul a da pildă; vi se va da și o largă participare la treburile statului.*

De asemenea, Ferdinand a refuzat să ratifice, în ciuda presiunilor, Tratatul de pace de la Buftea – București (7 mai 1918), decizie ce a permis revenirea României în cadrul Antantei la finalul războiului.

În urma Marii Uniri din 1918 și a semnării tratatelor de pace ce au confirmat granițele noului stat, România interbelică a devenit o țară de mărime medie pe continentul european (locul 8 ca număr de locuitori și 10 ca suprafață), în noua configurație geopolitică continentală.

Momentul încoronării în Catedrala de la Alba Iulia (15 octombrie 1922) marchează cel mai important eveniment al carierei politice a regelui Ferdinand și a reginei Maria. Considerată de către contemporani drept un arc peste timp, „de la cea efemeră de la 1600, la cea durabilă din 1918”, unirea

Fig. 2 - Regele Ferdinand purtând însemnele regalității

Fig. 3 - Regele Ferdinand și Regina Maria vizitează spitalul din Căiuți, august 1917

Fig. 4 - Regele Ferdinand și Regina Maria, pe front

Fig. 5 - Regele Ferdinand și Regina Maria decorând militarii care au luptat la Mărășești, august 1917

Fig. 6 - Regele Ferdinand, pe front

și constituirea Românei Mari au produs un imens val de entuziasm, iar Regele Ferdinand devenea „regele tuturor românilor”.

Dincolo de problemele politice, economice și sociale ale perioadei sau cele legate de criza dinastică, ca și de unele aspecte controversate vizând anumite opțiuni politice personale, în special sprijinul necondiționat oferit Partidului Național-Liberal, regele Ferdinand rămâne în istoria românilor în poziția „omului potrivit la momentul potrivit”.

El a fost deopotrivă martorul victoriilor și eșecurilor românilor din Primul Război Mondial, regele unei noi Constituții (cea din 1923), al reformelor agrare și electorală, rămânând până la final devotat intereselor și idealurilor țării sale. O ultimă dovadă în acest sens o reprezintă testamentul, publicat după momentul morții sale din 20 iulie 1927, în care mulțumea providenței pentru că *mi-a îngăduit să-mi consacru munca poporului român, a cărui propășire a fost fără preget și fără încetare, scopul vieții mele.*

Surse:

Fig. 1: Fototeca Muzeului Militar Național

Fig. 4, 5, și 6: Biblioteca Academiei Române

Fig. 2, 3, 7 și 8 https://www.google.ro/search?q=Regele+Ferdinand+al+Romaniei&safe=active&hl=ro&tbm=isch&source=Int&tb-s=isz:lt,isl:xga&sa=X&ved=0ahUKEwi519TLhufbAhWQ6gQKHW0IC-mcQpwUIHg&biw=1536&bih=760&dpr=1.25#imgrc=_DClom62-wjNLM:

Fig. 7 - Principele Nicolae, Principele Carol, Principesa Marioara, Principesa Elisabeta, Regele Ferdinand și Regina Maria în gara din Curtea de Argeș, la sosirea trenului mortuar

Fig. 8 - Bancnotă de 50 de bani cu chipul Regelui Ferdinand, emisă în 1917